

РЕШЕНИЕ

№ 827

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7239** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП във връзка с чл. 145 - 178 от АПК.

Образувано е по жалба на В. В. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Р. К. срещу Заповед № 66/02.06.2019г. на младши автоконтрольор при РУ/СПП-Р. при ОДМВ-Б., с която на същата е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, а именно: временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който при управление на ППС е нарушил разпоредбите на чл.чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП. В жалбата си Я. навежда твърдение за незаконосъобразност на оспорваната заповед .

В с.з. жалбоподателката редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът по жалбата - младши автоконтрольор при РУ/СПП-Р. при ОДМВ-Б., редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява, че на жалбоподателката е съставен акт за административно нарушение серия АА № 128483 от 02.06.2019г. , за това, че на същата дата – 02.06.2019г. около 00:05 часа в [населено място] по ул. Г. Д. посока за [населено място] и в района на магазин Л. , управлява лек автомобил марка „Шкода“ модел “О.” с ДК [рег.номер на МПС] , при извършена проверка за алкохол от страна на органите на РУ/СПП-Р., било установено, че управлявала след употреба на алкохол. Водача е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство - алкотест Дрегер А. с номер 0282 с резултат 0,87 промила. Издаден бил талон за медицинско изследване № 032212.

С оглед горното, АНО е приел, че жалбоподателката е нарушила чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП, във връзка с което със заповед № 66/02.06.2019г. на младши автоконтрольор при РУ/СПП-Р. при ОДМВ-Б. на В. В. Я. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца и тази заповед се обжалва и е предмет на настоящето съдебно производство.

При служебна проверка законосъобразността на оспорената заповед при условията на чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК съдът констатира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповедта е издадена от овластен с правомощията за прилагане на мерките по чл. 171, т.1 ЗДвП младши автоконтрольор, въз основа на Заповед № 244з-1837/22.08.2017 г. на директора на ОДМВР – Б., вр. със Заповед рег. 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи (служебно известни на съда).

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма - чл. 172, ал. 1 ЗДвП, и мотивирана с конкретно изложени фактически съображения за извършено от жалбоподателката като водач на МПС нарушение, с посочване на фактите, определящи го като противоправно деяние по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП - управление на автомобила след употребата на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда

Следва да се има в предвид, че целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Съгласно цитираната разпоредба при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Следователно при тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, какъвто е конкретния случай. В съставения на жалбоподателя акт за нарушение, е записано, че нарушителят е управлявал собственото си МПС на 02.09.2019г. след употреба на алкохол в кръвта 0,87 промила, установено по надлежния ред с техническо средство алкотест „Дрегер“ А. № 0282, като на нарушителката бил издаден и талон за кръвна проба. Няма данни последната да е посетила медицинското заведение и да е дал кръвна проба респ. да е изготвен химичен анализ на изследваната кръвна проба.

Съдът намира за неоснователни и недоказани косвено наведените в жалбата твърдения на Я., че отчетената концентрация на алкохол в кръвта ѝ се дължи на употребата на лекарства по приложената по делото рецепта с оглед заболяването ѝ. Видно от заключението по СМЕ на вещото лице д-р М. Т., изслушанов с.з. на 25.01.2021г., оспорено от жалбоподателката в приложената по делото молба от 22.01.2021г., става ясно, че дори и да се приеме, че жалбоподателката е приемала сироп Е. по време на извършената ѝ проверка на 02.09.2019г., то дозата предписана ѝ от лекуващия лекар, а именно 4 пъти по 1 супена лъжица дневно, не може да доведе до отчитане на резултат от 0,87 промила в кръвта ѝ. Такава концентрация, отчетена в кръвта на жалбоподателката в случая от 0,87%, според вещото лице се характеризира с емоционална неустойчивост, лесна уморяемост и др. вегетативни смущения и по никакъв начин не може да се дължи на употребата на посоченото лекарство.

Констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

По повод извършено от жалбоподателя нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, установено с /АУАН/ серия АА № 128483 от 02.06.2019г., компетентният орган законосъобразно е приложил предвидената в чл. 171, т. 1, буква „б“ от ЗДвП принудителна административна мярка.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на В. В. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Р. К. срещу Заповед № 66/02.06.2019г. на младши автоконтрольор при РУ/СПП-Р. при ОДМВ-Б., с която на същата е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия:

